

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Honore, Dignis Vel Indignis, Jvste Vel Invste, Deo
Semper Jvstissimo, Dato, Negato, Violato**

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1650

§. 12. Gloriam humanam ijs dari sæpe. quibus alia merces, in altera vita,
non manet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48689](#)

Apostolorum reliquia, ostendit memoria eorum,
qui recte & ex virtute vixerunt. Quot Reges
urbes euerterunt, portas extruxerunt, & nomi-
nibus suis inscriptis decesserunt, nec tamen eis
quicquam profuit, sed silentio & oblinioni man-
dati sunt? Piscator autem Petrus, qui nihil fe-
cit eorum, quoniam virtutem est prosecutus,
& cūitatē maximē regiam occupauit, etiam
post mortem resplendet Sole clariū. Quod tu
autem facis, est ridiculum, & plenum ignomi-
niā. Hac enim monimenta, non solum non te
clarum reddent, sed etiam facient ridiculum, &
ora omnium aperient. Edificia enim non si-
nunt tuam auaritiam, qua oblinioni tradi pote-
rat, temporis excusū extingui, &stant velu-
ti columnæ & trophyæ erecta adversus auari-
tiam. Sunt enim ex aliena pecunia, è pupil-
lorum censu, è decimis Ecclesiæ subductis, è
defraudati amici ærario, è furtis, è rapinis
extucta. Hæc omnia in memoriam reuoca-
bunt, qui posthac palatum à te extuctum
intuebuntur.

§. XII.

Gloriam humanam ijs dari sepe, quibus alia
merces, in altera vita, non manet.

Quod de ædificijs dixit Chrysostomus,
dici potest & de picturis, de cimelijs, de ana-
glyphis,

glyphis, immò de omnibus rebus pulchris laudemque humanam merentibus, vti & de præclarè gestis, si propter plausum vanumq; honorem facta sunt. Quemadmodum enim nulla laus est, esse vanum, ita, apud Christianè prudentes, quicumque illa vel fecerunt, vel gesserunt ad inanes glorias captandas, censentur non præconium, sed vituperium meruisse. Sed ante Christi doctrinam, velut lumen, mundo illatam, cùm Ethnici meliorem virtutis vel laboris laude humana mercedem ignorarent, ad honores tantopere aspirauerunt. *Quibus ergo non erat*

S. August. *Dens datus vitam aeternam, ait S. Augustinus, cum sanctis Angelis suis, in civitate sua ciuit. c. 15. caelesti, ad cuius societatem pietas vera perducit, quæ non exhibet seruitutem religionis, quam latram Graci vocant, nisi uni vero Deo, si neque hanc eis terrenam gloriam excellentissimi Imperij concederet, non redderetur merces bonis artibus eorum, id est virtutibus, quibus ad tantam gloriam peruenire nitebantur. De talibus enim, qui propter hoc boni aliquid facere videntur, ut glorificantur ab hominibus, etiam Dominus ait: Amen dico vobis, perceperunt mercedem suam. Sic & iisti priuatas res suas pro re communi, hoc est, republica, & pro eius arario contempse-*

RHNS

runt, avaritia restiterunt, consuluerunt patria consilio libero: neque delicto secundum suas leges, neque libidini obnoxij: his omnibus artibus tamquam vera via nisi sunt ad honores, imperium, gloriam: honorati sunt in omnibus ferè gentibus: imperij sui leges imposuerunt multis gentibus: hodieq; litteris & historia gloriose sunt panè in omnibus gentibus. Non est quod de summi & veri Dei iustitia conquerantur: perceperunt mercedem suam. Merces autem sancto. Ibid. capi-
rum longè alia est etiam hic opprobria sustinen- 16.
tina pro ciuitate Dei, que mundi huic dilec-
toribus odiosa est. Illa ciuitas sempererna. Ubi
nullus oritur, quia nullus moritur. Ubi est vera
& plena felicitas, non dea, sed donum Dei. Inde
fidei pignus accipimus quamdiu peregrinantes
eius pulchritudini suspiramus. Ibi non oritur sol
super bonos & malos, sed sol iustitiae solos protegit
bonos. Ibi non erit magna industria ditare ara-
rium publicum priuatis rebus angustis, ubi the-
saurus communis est veritatis. Proinde non so-
lum ut talis merces talibus hominibus reddere-
tur, Romanum Imperium ad humanam gloriam
dilatum est, verum etiam ut cives aeterna illius
ciuitatis, quam diu hic peregrinantur, diligenter & sobrie tuta intueantur exempla, & vide-
ant, quanta dilectio debeatur superne patriæ

R

propter

propter vitam aeternam, sit tantum à suis cibis
terrena dilecta est propter hominum gloriam.
Arque hoc præcipuum est argumentum, o
quod omnes honorati meritò metuere do
bent, ne hic recipient mercedem suam; cùn
& Gentibus Deus honores terrenos contu
lerit in mercedem, quibus non erat daturum ob
tam aeternam. Enim uero, quotiescumq; ali
quid feliciter succedit, prouidæ mentis ho
mo formidat, ne per huius vitæ felicitatem,
æternam amittat felicitatem, dicaturque il
li aliquando, *recepisti mercedem tuam.* Vi
deant igitur, qui propter opera sua laudari
cupiunt, quam mercedem cupiant, quam
omittant.

CAPVT XIII.

*Superbos, Calumniatores, Detractores,
& omnes iniustos atq; impios, meritò in
famari, & aliquando etiam utiliter
rideri.*

§. I.

*Male aliquos dolere, si quid in honore pa
tiantur.*

Audari non cupio, inquies, neque
correptionem fugio, si peccauis
Sunt